

Johannes Kielland-Brandt har i 1998 nedskrevet disse noter, først og fremmest om sin hustru, Elisabeth, men også om deres fælles liv og ægteskab:

[Tilbage](#)

Noter om "Lisbeth"

Julie Elisabeth Kielland-Brandt, f. Brøndsted

Lisbeth er født 10-12-1912 som datter af lærer, cand.theol. Gustav Brøndsted og Frede B., f. Stricker. (Gustav B: 1885-1959, Frede B. 1887-1979).

Lisbeth blev født og voksede op i Hellerup, hvor hun også gik i skole. Lisbeth blev student fra Øregaard Gymnasium i 1931. Allerede på Øregaard mødte hun sin senere ægtefælle.

Lisbeth havde tre søskende:

1. Karl Gustav Stricker B., 1915-45, sømand, senere radiotekniker, modstandsmand, henrettet af tyskerne og siden begravet i Ryvangen.
2. Børge Stricker B., 1919-, specialarbejder.
3. Clara B., 1921-. Kunsthåndværker (kattuntryk og billedvævning).

Året efter Claras fødsel flyttede familien til Rygårdsalle. Her boede Lisbeth til sit giftermål i 1937. - Der var hyppigt samkvem med bedsteforældrene: Farfar K.G.B. og Clara B. i Gentofte og morfar Peter Adolf Stricker, præst i Græsted.

Året efter sin studentereksamen begyndte Lisbeth på kunsthåndværkerskolen i Bredgade. Hun specialiserede sig i kattuntryk, og hun må have været en særdeles fremragende elev: Hendes "svendebrev" i 1935 lyder på et rent ug! Efter sin eksamen arbejdede Lisbeth dels selvstændigt, dels sammen med kammerater fra skolen; hun frembragte mange smukke tryk og havde kunder i både Illum og Magasin. Heldigvis så Lisbeth sig også i stand til at afse tid til at dyrke sin anden store interesse: musikken. Jeg ved, at hun bl.a. sang i Bjørn Hjelmborgs udmærkede kor.

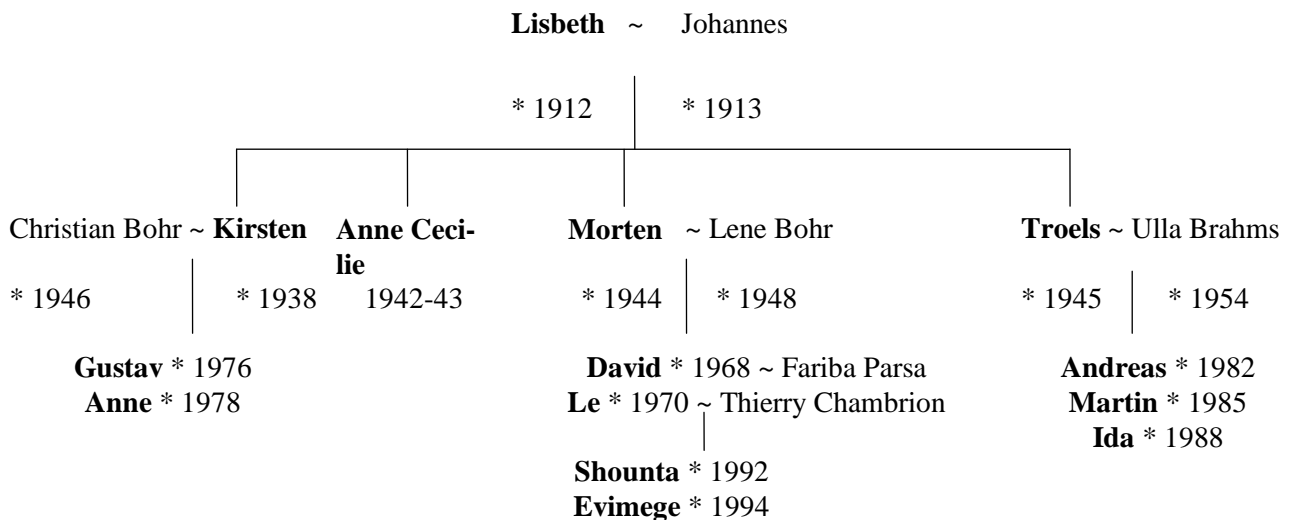
I hele denne periode (jeg blev selv cand.polyt. (kemiker) i 1936) sås vi hyppigt, cyklede ture og gik i teater og til koncerter.

Efter min egen eksamen i 1936 havde jeg nogle kortvarige, midlertidige job, men det var først efter en god ven og studiekammerats mellemkomst, at jeg fik tilbudt en stilling som researchmand på *Aarhus Olie*, og først da følte jeg mig tilstrækkeligt funderet til at foreslå Lisbeth at "tage med til Aarhus", og det gjorde hun!

Vi blev gift i november 1937, og vores ægteskabs første år blev hurtigt præget af krig og besættelse (samt af min udskudte militærtjeneste). Vores første barn, Kirsten, blev født i sep-

tember 38, og i de følgende mange år var Lisbeth så udpræget *moder* (og husmoder). Men vi havde det godt sammen, og jeg tør roligt kalde vores ægteskab lykkeligt.

I 1942 fødtes vores andet barn (december), Anne Cecilie, som vi havde den sorg at miste i marts 43 af en forrygende lungebetændelse. Lisbeth satte ialt fire børn i verden, og hun har fået syv børnebørn og to oldebørn:

Allerede i maj 44 flyttede vi til København, hvor jeg havde fået en stilling, som bl.a. indebar udvikling af det danske penicillin (jeg var på mange måder glad for Aarhus Olie, men krigen ændrede forskellige forhold). Der fulgte nu nogle spændende, men også ret krævende år på *Løvens kemiske Fabrik*, et arbejde, som bl.a. medførte længerevarende udlandsophold i 1950 således i Rom og i 1951 i Tours i Frankrig. Begge gange var Lisbeth en del af tiden med mig, og jeg ved, at hun var lykkelig for disse rejser.

Jeg mener selv, at mit udlandsarbejde lykkedes ret godt, og kort efter min sidste hjemkomst blev jeg udnævnt til driftsleder på LKF. Det var en større, men også vanskeligere stilling end nogen af de tidligere. I virkeligheden havde jeg ikke meget selvstændigt tøjreslag, og store temperamentsforskelle i forholdet til chefen (fabrikant Knud Abildgaard) gjorde, at jeg ret tidligt så "en skilsmisse" i øjnene.

Temperamentsforskellene fik en stærkere udløsning end forudset p.g. af en ubehændighed fra min side under et møde, og det blev mig klart, at jeg måtte søge mig en ny stilling. I 1957 fik jeg via prof. Hakon Lund tilbud om en afdelingslederstilling på Aarhus Olie, og pr. 1. januar 1958 flyttede vi til Aarhus.

Der er ikke tvivl om, at både Lisbeth og børnene var kede af at forlade København: Vort hjem på Frederiksberg, vennerne og skolen, men vi fandt os snart til rette i Aarhus, navnlig et par år senere, da vi købte hus på Kastanievej. Kirsten blev i København; hun var blevet student fra Øregaard allerede i 1956, og Morten og Troels blev studenter fra Aarhus Katedralskole i hhv. 1963 og 1964.

I de senere "København"-år havde Lisbeth i særdeleshed dyrket sine musikalske interesser. Hun tog sangundervisning hos sin halvfætter Vagn Rehling, og jeg akkompagnerede hende, når hun øvede. Men hendes behov for selvudfoldelse kom til et for mig uventet udtryk, da hun kort efter Troels' studentereksamen erklærede, at det var hendes tanke at uddanne sig til fritidspædagog. Jeg støttede hende af al evne i denne tanke og sagde "På med vanten!"

Uddannelsen til fritidspædagog var dengang toårig med otte måneders forpraktik og et sommerkursus i sløjd på Askov. Det blev en udfordring for Lisbeth, men hun gennemførte uddannelsen i fin form.

Jeg glemmer aldrig hendes lykkelige ansigtsudtryk, da hun efter forpraktikkens første dag kom hjem: "Strå-len-de" sagde hun!

På seminariet kastede hun sig med iver over den pædagogiske litteratur, og jeg tror i virkeligheden, at hendes i forhold til kammeraterne modne alder var en fordel for holdet (forstander Marie Kjeldsens opfattelse).

Lisbeth bestod eksamen i 1967 med et smukt resultat og fik hurtigt en halvdagsstilling på Fritidshjemmet Fuglebakken. Her havde hun et godt forhold til bestyrelsen (docent Hansen og pastor Basse) og til lederen (Egon Svendsen), og Lisbeth fortsatte sit arbejde her, til hun var fyldt 67. Hun lagde megen vægt på at læse højt for børnene ("Deres sprog er så fattigt" sagde hun mere end én gang). - Jeg har senere mødt et par af hendes "børn" og fået bekræftelse på, at Lisbeths arbejde havde båret frugt.

Skønt vi havde et udmærket flygel, købte Lisbeth et klaver til sit eget værelse. Hun tog en tid klaverundervisning, og sammen begyndte vi at gå til forelæsninger på Folkeuniversitetet, mest kunsthistoriske. Hyppigt deltog vi i ekskursioner til jyske og fynske kirker, navnlig de romanske, men vigtigst af alt var for Lisbeth hendes deltagelse i FOFs tegne- og malekurser, hvor Inge Wohlert var leder. Det er ikke for meget sagt, at Lisbeths kunstneriske evner i disse år nåede en ny blomstring, hvorom hendes talrige billeder i familiens eje bærer vidnesbyrd.

Men henimod 90-ernes midte var det tydeligt, at Lisbeths evner ikke var, hvad de havde været, og i januar 96 flyttede Lisbeth ind på "Rosenvang", hvor hun efter alt at dømmе føler sig tryk.

Rosenvang i maj 1998

Johs.Kielland-Brandt

[Tilbage](#)